

Marketingové a reklamní akce z pohledu DPH

V poslední době jsou velmi oblíbené akce typu „při zakoupení tří výrobků obdržíte čtvrtý zdarma“ nebo „při zakoupení zboží v hodnotě 1000 Kč obdržíte dárek“, případně „tři výrobky za cenu dvou“, „při zakoupení výrobku X obdržíte zdarma výrobek Y“, „volání o víkendů zdarma“ a podobně. I u takovýchto akcí je ovšem nezbytné sledovat jejich případný dopad do odvodu DPH. Pojďme se na případné problémy, které mohou při podobných marketingových a reklamních akcích vznikat, podívat podrobněji.

Legislativní situace

V této souvislosti je třeba vzít v úvahu, že zákon o DPH považuje za zdanitelné plnění mimo jiné také poskytnutí obchodního majetku bez úplaty, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně. Obdobně u služeb se za zdanitelné plnění považuje poskytnutí služby bez úplaty pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností.

Pokud je tedy nějaký výrobek nebo služba poskytnuta „zdarma“, je třeba posoudit, zda takové poskytnutí výrobku nebo služby bude podléhat dani z přidané hodnoty, nebo nikoliv. Dřívější stanovisko ministerstva financí k této otázce vycházelo z principu,

že vše, co bylo poskytnuto zdarma, podléhá DPH. Rozdílne by se tak měla posuzovat reklamní akce, která nabízí čtyři kusy výrobku za cenu tří kusů, a akce, která nabízí při zakoupení tří kusů výrobku čtvrtý kus zdarma. V druhém případě by měla být odvedena daň z přidané hodnoty ze všech výrobků, přestože ekonomicky se jedná o totožnou situaci jako v prvním případě.

V poslední době se objevil příznivější výklad ministerstva financí týkající se služeb – za zdanitelné plnění se nepovažuje poskytnutí služby zdarma pro účely související s ekonomickou činností plátce DPH. Za takové poskytnutí služeb lze zřejmě považovat různé nabídky na víkendové volání nebo SMS zdarma

01 Marketingové a reklamní akce

Kdy odvádět DPH z marketingových aktivit?

03 Fondové financování rezidenčních projektů

Proč jsou lucemburské fondy efektivní nástroj financování?

05 Poradna

- > Daňově uznatelné náklady
- > Nákladový paušál
- > Daňové zvýhodnění studentů

05 Aktuality

- > Partnerem CFO Forum
- > Spolupráce s Raiffeisenbank

– poskytnutí služeb zpravidla souvisí s ekonomickou činností plátce. Například v podmínkách nabídky na volání zdarma může být stanoveno, že je možné nabídku na volání zdarma čerpat až poté, co jsou vyčerpány minuty z placeného paušálu.

V případě výrobků a zboží může hrát roli, zda je zdarma poskytován stejný výrobek (další láhev vína), jiný výrobek ze sortimentu společnosti (láhev tvrdého alkoholu) nebo výrobek mimo sortiment společnosti (např. CD přehrávač u prodejce nápojů). Poskytnutí stejného výrobku může být chápáno jako obrátový naturální bonus a při vhodně nastavených parametrech reklamní akce je zde menší riziko, že bude muset být odvedena DPH, než při předání televizoru zdarma odběratelům, kteří nakoupili nápoje za více než stanovený limit.

Marketingové a reklamní akce z pohledu DPH – pokračování

Odišné stanovení základu daně podle 6. směrnice

Pokud je poskytnutí výrobku nebo služby „zdarma“ posouzeno jako zdanitelné plnění, je nutné určit základ daně, ze kterého se DPH vypočítá. Základem daně je podle českého zákona cena zjištěná podle zvláštního předpisu (zákon o oceňování majetku), která se považuje za cenu včetně DPH. Naproti tomu podle Šesté směrnice, která upravuje DPH v EU a je pro členské státy závazná, je základem daně v těchto případech výše výdajů (nákladů) vynaložených osobou povinnou k dani na poskytnutí těchto služeb. Tato cena může být v mnoha případech nižší než cena zjištěná podle českého zákona, a pro plátce daně tedy výhodnější.

Situace v jiných zemích EU a rozhodnutí Evropského soudu

Jak je uvedeno výše, v České republice je možné bezrizikově neodvést DPH u služeb poskytnutých zdarma pro účely související s ekonomickou činností podniku. Naopak u výrobků a zboží poskytnutých zdarma budou finanční úřady odvedení DPH zpravidla požadovat. V jiných zemích je situace pro plátce

DPH příznivější. Například ve Velké Británii se za zdanitelné plnění nepovažuje obdržení výrobku zdarma poté, co zákazník v rámci marketingové aktivity podpory prodeje zakoupil výrobek, jehož zakoupením je obdržení dalšího nebo jiného výrobku zdarma podmíněno. Dále je možné bez dopadu na původně deklarovanou daňovou povinnost poskytnout naturální bonus, a to za těchto podmínek:

- obrátový naturální bonus je poskytnut stejné osobě jako podmiňované nákupy pro její obchodní účely
- obrátový naturální bonus je poskytnut v podobě zboží/služby shodných s podmiňovanými nákupy
- poskytovatel naturálních bonusů vede řádnou evidenci o poskytnutých bonusech a řádně dokumentuje a na vyžádání finančních orgánů doloží splnění podmínek pro poskytnutí daných bonusů
- poskytovatel naturálních bonusů nevystaví daňový dobropis v souvislosti s poskytnutím daných bonusů

Na druhé straně je ale známo i rozhodnutí Evropského soudu, který posoudil jako zdanitelné plnění s povinností odvést DPH poskytnutí dárků z katalogu, které si zákazník vybral na základě

kuponů obdržených v návaznosti na množství odebraných pohonných hmot. V rozhodnutí je uvedeno, že společnost dárky prezentovala jako samostatné plnění, nikoli jako automatický nárok po splnění určitých podmínek. Nabízí se spekulativní otázka, jak by byla situace posouzena, kdyby společnost neprezentovala dárky jako samostatné plnění.

Uvedená problematika má pro společnosti a podnikatele, kteří provádějí reklamní a marketingové akce na podporu prodeje, zásadní význam. V podstatě jde o to, zda společnost odvede DPH za výrobek, zboží nebo službu, i když za ně neobdrží, protože jde o reklamní akci, žádnou úhradu. Odvod DPH představuje pro společnost v těchto případech další výdaje (náklady) a zároveň je zde vyšší riziko, že společnost tuto povinnost opomene (nemusí o ní vědět), což může vést k dodatečnému vyměření daně včetně sankcí. Je proto vhodné každou plánovanou reklamní aktivitu na podporu prodeje předem posoudit i z daňového hlediska, aby společnost neodváděla DPH tam, kde to není nutné, a naopak.

(Článek byl publikován 17. dubna na www.FinWeb.cz)

Ing. Václav Roudný
daňový konzultant APOGEO Tax

Fondové financování rezidenčních projektů

Jedním z největších problémů při developerském financování investičních projektů, a to nejen rezidenčních, je zajištění co největšího objemu disponibilních zdrojů se zárukou stabilního a průběžného financování při dosažení co možná nejnížší nákladové náročnosti takových zdrojů. Řešení tohoto problému mohou být v závislosti na mnohých faktorech různá a jedním z relativně moderních a efektivních způsobů je volba financování investičních projektů prostřednictvím fondových struktur.

Pokud hovoříme o situaci v České republice, je nutno konstatovat, že i u nás byla učiněna řada legislativních kroků umožňujících využití fondů jako prostředků pro financování investičních projektů. Nejdůležitějším prvkem konstrukce fondových struktur v ČR je zákon č. 189/2004 Sb. o kolektivním investování, který umožnil vznik a fungování řady typů fondů, ať již investičních či podílových. Co je nejdůležitější, tento zákon funguje jako recepční norma umožňující aplikaci směrnic Evropské unie vztahujících se k režimu fungování tzv. „jednotek kolektivního investování“, tzn. zejména Směrnice 85/611/EEC o jednotkách kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (tzv. UCITS směrnice).

I přes nepochybný pokrok v oblasti kolektivního investování jako způsobu financování investičních projektů je však nutno říci, že v České republice i přes možnosti dané zmiňovaným zákonem o kolektivním investování (vznik jiných než standardních fondů podle UCITS směrnice) nadále přetrvává stereotyp v chápání účelu fondových struktur. Stále je totiž možné setkat se pouze s klasickým chápáním fondů jako účelových sdružení majetku vytvořených na základě shromažďování peněžních prostředků od relativně širokého okruhu fyzických a právnických osob prostřednictvím upisování vlastních cenných papírů fondů. Tato představa je již zejména v evropských souvislostech překonaná. Současná česká legislativa navíc ve srovnání s existující právní úpravou v některých evropských zemích neposkytuje nikterak podstatné daňové zvýhodnění jednotkám kolektivního investování.

Pro mnohé jurisdikce, paradoxně nikoli jen pro USA či země jihovýchodní Asie,

zejména v rámci Evropské unie došlo a stále ještě dochází k nenápadnému, leč podstatnému posunu směrem od tradičního chápání fondů jako cíle investic k modernějšímu pojetí. Jeho podstatou je chápání fondových struktur jako efektivních nástrojů financování. Podstatným, i když v současné době již poněkud překonaným stavebním kamenem pro toto moderní pojetí fondů se stala zmiňovaná směrnice 85/611/EEC ve znění jejích pozdějších novelizací (tzv. směrnice UCITS II a III). Její přínos spočívá především v tom, že otevřela dveře jednotlivým členským zemím pro přijetí odpovídajících legislativních opatření podporujících fungování fondových struktur, a to nejen na území jednotlivých členských zemí, ale i v rámci celé Unie.

Právní úprava v rámci jednotlivých členských států se samozřejmě liší podle konkrétních podmínek jednotlivých zemí. A za nejprogresivnější v tomto směru lze bezpochyby považovat nikoli Maltu či Velkou Británii nebo Nizozemí, mám-li zmínit pouze členské státy EU, či Švýcarsko nebo Lichtenštejnsko, ale Lucemburské velkovévodství. Lucemburské velkovévodství představuje v současné době skutečnou velmoc v oblasti fungování subjektů kolektivního investování v jakékoli formě. Podle některých zdrojů objem aktiv spravovaných lucemburskými investičními subjekty přesahuje hodnotu 2 bilionů eur. Této pozici odpovídá i rozvinutá legislativa vytvářející vhodné podmínky pro co nejefektivnější a administrativně co nejméně náročné fungování subjektů kolektivního investování. Po počáteční právní úpravě z r. 1991 byl 20. prosince 2002 lucemburským parlamentem přijat zákon o jednotkách kolektivního investování (UCI), který sloužil rovněž

jako recepční norma pro směrnici EU 85/611/EEC. Horkou novinkou je pak lucemburský zákon ze 13. února 2007 o specializovaných investičních fondech (SIF), účinný dnem 14. 2. 2007.

Všechny zmiňované právní předpisy postupně napomáhaly a napomáhají vytvoření skutečně moderního, flexibilního a finančně i daňově zajímavého prostředí pro fungování fondů registrovaných v Lucembursku jako skutečně efektivních nástrojů financování. Velmi přitažlivé pak je, že lucemburská právní úprava kromě jiného umožňuje založení a fungování fondů či investičních společností, které budou založeny jako uzavřené subjekty nepřístupné ostatním investorům a které budou využívat vlastních prostředků zakladatelů (promotérů) fondů či společností. Tato úprava tak umožňuje promotérům fondů založení fondové struktury, jejíž architektura není v podstatě nijak omezena a jež využívá vlastních zdrojů promotéra (např. akumulovaného zisku po zdanění) za účelem financování jeho dalších či jiných investičních aktivit. V konečném důsledku tak lze zjednodušeně konstatovat, že lucemburské fondové struktury mohou fungovat jako prostředek pro přeměnu vlastních finančních zdrojů investora či promotéra nebo zakladatele na zdroje cizí s možností využití efektů z toho vyplývajících.

Jedním z podstatných stavebních kamenů lucemburské legislativy týkající se kolektivního investování jsou bezesporu velmi přitažlivé daňové podmínky fungování jednotek kolektivního investování, a to i ve srovnání s daňovou legislativou platnou v České republice. V České republice jsou investiční a po-

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 04

Fondové financování rezidenčních projektů – pokračování

dílové fondy povinny platit daň z příjmů ve výši 5 % ze základu daně. Při likvidaci podílového fondu se aplikuje 15% daň z hodnoty podílu na fondu připadající na podílový list a příjmy z dividend, úroků apod., vyčleněné do samostatného základu daně, jsou rovněž zdaňovány 15% srážkovou daní z příjmů. Další zdanění pak nastupuje na straně investorů. Lucemburské subjekty kolektivního investování naproti tomu nejsou subjekty daně z příjmů, nejsou zatíženy žádnou daní z kapitálových zisků či majetku ani u nich není aplikována žádná srážková daň na zisk distribuovaný těmito subjekty nerezidentním příjemcům. Jedinými dvěma daněmi ukládanými lucemburským subjektům jsou:

- a) Daň z čistých aktiv splatná čtvrtletně. Sazba této daně činila do konce roku 2006 0,05 %, přičemž mohla být v některých případech snížena na 0,01 %. Počínaje rokem 2007 sazba této daně činí 0,01 %.
- b) Subjekty založené v korporátní formě (a. s., s. r. o., družstevní společnost) dále odvádějí daň v pevné částce 1250 eur.

Pro potenciální české zakladatele, promotéry či vlastníky lucemburských investičních společností či fondů pak může být zajímavá kombinace lucemburských daňových předpisů s příslušnými ustanoveními zákona č. 79/1993 Sb., kterým je smlouva o zamezení dvojího zdanění mezi ČSFR a Lucemburským velkovévodstvím. Tato smlouva totiž obsahuje ve svém článku 11 velmi zajímavé ustanovení, které alokuje zdanění úrokových příjmů z úvěrů a půjček do státu rezidence skutečného vlastníka těchto příjmů.

To pak v praxi znamená, že budou-li lucemburskému subjektu poukazovány úroky z jím poskytnutého úvěru či půjčky, budou tyto úroky předmětem zdanění v Lucembursku. A vzhledem k tomu, že lucemburské jednotky kolektivního investování nepodléhají dani z příjmů, budou úroky přijaté lucemburským rezidentem poukázány z České republiky bez zatížení srážkovou daní a v Lucembursku budou vyňaty ze zdanění. Navíc, přestože smlouva o zamezení dvojího zdanění ve svém článku 10 obsahuje ustanovení o zdanění dividend srážkovou daní ve státě zdroje v sazbě 5 % (při držbě více než 25% podílu) či 15 % (za ostatních podmínek), u jednotek kolektivního investování, které jsou lucemburskými rezidenty, tato daň nebude aplikována, protože lucemburské zákonodárství vyjímá dividendy distribuované těmito jednotkami nerezidentním subjektům ze zdanění.

Souhrn všech zmiňovaných faktorů tedy znamená, že lucemburské fondy či investiční společnosti, a z nich obzvláště ty založené v nové formě specializovaných investičních fondů, mohou představovat skutečně efektivní nástroj zejména pro využití vlastních zdrojů zakladatelů k financování jejich dalších investičních aktivit.

O efektivitě lucemburských fondů ostatně dostatečně vypovídá ilustrativní příklad:

Český investor, který nevyužívá cizích zdrojů, ale investuje vlastní prostředky ve výši 100 mil. Kč s 20% mírou zisku zdaněného 24% daní z příjmů právnických osob. V daném případě český investor dosáhne 20 mil. Kč zisku před

zdaněním, daň z příjmů činí 4,8 mil. Kč a zisk po zdanění 15,2 mil. Kč.

Naproti tomu tentýž investor, který vlastní prostředky ve výši 100 mil. Kč, investuje do lucemburského fondu. Tento fond oněch 100 mil. Kč poskytne svému českému promotérovi jako úvěr (pro účely srovnání rovněž s 20% mírou zisku). Lucemburský fond tak inkasuje zisk ve výši 20 mil. Kč, který v Lucembursku není předmětem daně z příjmu. Jedinou daní, kterou fond odvede, je daň z čistých aktiv ve výši 0,05 %, tj. 50 000 Kč, a paušální daň 1250 eur (kurs 28 Kč/euro), tj. 35 000 Kč. Celkové daňové zatížení tak činí pouhých 85 000 Kč a zisk po zdanění 19,915 mil. Kč.

Rozdíl mezi prvním a druhým řešením je 4,715 mil. Kč. Navíc, v případě nového SIF fondu, daň z čistých aktiv se sazbou 0,01 % bude činit pouhých 10 000 Kč a celkové daňové zatížení tedy 45 000 Kč, čímž se rozdíl mezi oběma příklady ještě zvýší na 4,955 mil. Kč ve prospěch druhé varianty.

Pro úplnost je nutno dodat, že jinou daní lucemburský fond zatížen nebude a případná distribuce zisku ve formě dividendy rovněž nebude podléhat zdanění. V případě uzavření tzv. ovládací smlouvy mezi českým investorem a jeho lucemburským fondem podle ustanovení §§ 190a a 190b zákona č. 513/1993 Sb. (Obchodního zákoníku) lze navíc využít ustanovení §19 odst. 1 písm. zg), a dosáhnout tak osvobození dividend nepodrobených srážkové dani v Lucembursku od daně z příjmů právnických osob v České republice, a tak zajistit nezdaněný převod zisku z Lucemburska do České republiky.

Mgr. Michal Sailer
mezinárodní daňový
konzultant APOGEO Tax

(?) **Poradna: Odpovídáme na vaše dotazy**

Daňově uznatelné náklady

(Profit, 30. 1. 2007)

Jak vysoké náklady na propagační materiály (letáky, vizitky, reklamní propisky, inzeráty v tisku apod.) jsou daňově uznatelné? (Lenka Doleželová)

Zákon o daních z příjmů (ani žádný jiný předpis) nestanoví výši takových nákladů, resp. neomezuje jejich výši. Záleží pouze na ekonomickém rozhodnutí poplatníka, kolik prostředků se rozhodne vydat na propagační materiály.

Je třeba pouze dodržet obecnou podmínku zákona o daních z příjmů, že výdaje (náklady) musí být vynaloženy na dosažení, zajištění a udržení příjmů a tuto skutečnost musí být poplatník schopen prokázat, což by u výdajů tohoto typu neměl být problém. Pokud některé z těchto předmětů rozdáváte obchodním partnerům, je vhodné pohlídat, aby se nejednalo o dary, ale aby uvedené předměty splnily definici reklamního a propagačního předmětu – byly opatřeny obchodní firmou, ochrannou známkou poskytovatele nebo názvem propagovaného zboží a hodnota jednotlivého předmětu nepřesáhla 500 Kč bez DPH.

Václav Roudný,
daňový konzultant, APOGEO Tax

Nákladový paušál pro lesnické práce

(Daňová poradna FinWeb.cz, 21. 3. 2007)

Pracuji jako zaměstnanec v IT firmě. Kromě toho vlastním i část z lesa, ze kterého jsem prodala nějaké dřevo, a tak mám i příjem z tohoto prodeje. Můžu uplatnit nákladový paušál pro lesnické práce na tento příjem? Zdá se mi to logické, protože prací v lese jsme trávili několik víkendů, vytažení a odvoz dřeva také něco stojí. Pokud ano, kolik je to přesně procent? (Veronika)

K příjmům ze zemědělské výroby lze uplatnit paušální výdaje ve výši 80 %. Podle zákona o zemědělství se zemědělskou výrobou rozumí i hospodaření v lese. Hospodařením v lese je obnova, ochrana, výchova a těžba lesních porostů a ostatní činnosti zabezpečující plnění funkcí lesa (lesní zákon). K této problematice vydalo ministerstvo financí Pokyn D-267, podle kterého o zemědělskou lesní výrobu však nepůjde v případě vlastníků lesů, kteří je obhospodařují bez dalšího běžným způsobem jako svůj majetek. Pokyn však v současné době už není v platnosti, 14. 12. 2006 byl nahrazen Pokynem D-300, ve kterém se takové omezení nevyskytuje. Proto se domníváme, že by uplatnění paušálu mělo být v zásadě možné. Příjmy zařadíte do příjmů z podnikání (pokud jste evidována

jako zemědělský podnikatel) nebo mezi ostatní příjmy (v opačném případě).

Václav Roudný,
daňový konzultant, APOGEO Tax

Daňové zvýhodnění studentů

(poradna FinWeb.cz, 21. 3. 2007)

Syn, který je současně studentem denního studia, je zároveň zaměstnancem na plný pracovní úvazek a současně je živnostníkem. Je možné v tomto případě uplatňovat na syna tytéž slevy a výhody, které se týkají studenta bez dalších úvazků? (Pavel)

V zásadě platí, že ano, neboť pro uplatnění daňového zvýhodnění na dítě musí být naplněny podmínky podle § 35c, odst.6, kde příjmy vyživovaného dítěte nejsou nijak limitovány (viz také předchozí dotaz). To znamená, že můžete na dítě uplatňovat daňové zvýhodnění a stejně tak syn ve svém daňovém přiznání si může uplatnit slevy vyplývající ze studia. Otázka je, co se rozumí pod pojmem „živnostník“. Pokud by byl syn „živnostníkem“ ve smyslu Vaší spolupracující osoby a Vy byste na něj pouze rozdělovali svoje příjmy ze živnosti, pak si již nemůžete uplatnit daňové zvýhodnění na syna – viz § 13 zákona o daních z příjmů.

Vlastimír Čech,
daňový konzultant, APOGEO Tax

APOGEO AKTUALITY / TISKOVÉ ZPRÁVY

> Setkání top finančníků CFO Forum pod záštitou APOGEO

(24. 4. 2007) Již tradičně pořádá v polovině května agentura top vision setkání generálních a finančních ředitelů pod titulem CFO Forum. Na zámku Štířín se vedle jmen partnerů akce objeví také logo auditorské, daňově poradenské společnosti APOGEO, která se stala partnerem letošního ročníku. [více]

> Ojedinelá spolupráce Raiffeisenbank s poradenskou společností APOGEO

(19. 4. 2007) Svým nejvýznamnějším klientům nabízí Raiffeisenbank možnost využívat vysoce profesionálních služeb privátních bankéřů. [více]

>> Příští číslo APOGEO News vychází 7. 6. 2007.

>> Formulář k registraci naleznete na této adrese [>>>]

www.apogeo.cz